

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf\\_02-shoot-idm139956848879792/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848879792/facsimile.pdf) (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

opvejes imidlertid kun i meget ringe Grad af tilsvarende Indtægter. Man betaler ikke paa Færøerne Indkomstskat til Staten, og de smaa Toldafgifter gaar for det meste til Lagtinget.

Principet: Færøerne som et dansk Amt, er saaledes paa et afgørende Punkt ikke gennemført, og der findes heller ikke nogen, som agter at gennemføre det.

Her findes Systemets store Brist og Mangel paa Konsekvens. Medens Statens Indtægter aarligt ligger langt under 100,000 Kroner, er Udgifterne fra det 10- til det 20-dobbelte heraf.

Spørger man nu om Grunden til denne enestaaende Begunstigelse for det statskattedefrie Færø Amt, vil Svaret blive, at Færøerne er et lille og meget fattigt Land.

Den ledende Tanke i *Sambandspolitikken* er jo — som nævnt — denne, at man paa Grund af egen Fattigdom er nødt til at holde sig til det større Land, Danmark. Og dette er en Logik, som slaar an. Man vil næppe finde det underligt, at et Parti, som hidtil har formaet lykkeligt at styre udenom alle Skatter, og som har kunnet administrere Landet for fremmede Penge, ogsaa har kunnet faa Skatteborgernes Flertal med sig, saa meget mere som Færøerne virkelig er et fattigt Land.

Spørgsmaalet er nu blot, om Færøerne paa denne Maade nogen Sinde kan komme ud af sin Fattigdom, og om det i Længden er berigende, endsige sundt for et Folk at modtage saa store Tilskud udefra. Der skal jo, som bekendt, en bred Ryg til for at kunne bære gode Dage. Lige saa lidt som man tør tro, at der kan udvikles nogen Dygtighed hos en Person, hvis hele Tilværelse er indstillet paa Fremmedhjælp, lige saa lidt tør man tro det om et Samfund. Og Færøerne er jo et eget, afgrænset Samfund, baade geografisk, nationalt og økonomisk.

En Betragtning af den Maade, paa hvilken Principet har virket, giver da heller ikke noget helt igennem opmuntrende Billede af Forholdene. De Penge, som aarligt er blevet tilført Færøerne fra Staten, har ikke haft nogen stor Ynglekraft og har ikke i nogen nævneværdig Grad stimuleret Landets egen Ydeevne.